Together

Elokuu 2023

TAIDE

HAASTATTELU

MENESTYSTARINA

RUNO

ELÄMÄNTARINA

YOUTH IN TOGETHER

Kuva: Selma O.

4 **ESITYS**

Muurahaisen rohkeus ja taistelu epäoikeudenmukaisuutta vastaan

6 **HAASTATTELU**

Haastattelussa entinen NBA-pelaaja ja ihmisoikeusaktivisti Enes Kanter

10 **ELÄMÄNTARINA**

”TAISTELU OLEMASSAOLOSTA”

16 **MENESTYSTARINA**

Maailmaa kiertänyt nuori Betül Zehra Güler valjasti haasteet ja menestyi Suomen ylioppilaskirjoituksissa

Sisällys

20 **RUNO**

Hauras sävel yksinäisyydestä

22 **LUKUMÄÄRAT**

Turkin Vankiloista

Ihmisoikeusloukkaukset ja poliittiset vangit vallanpitäjien käsissä

28 **TAIDE**

Lapset tutustuivat digitaalisen taiteen maailmaan

30 **YOUTH IN TOGETHER**

On Together-alustan nuorisohaara, joka koostuu 15-25-vuotiaista nuorista. Tavoitteenamme on saada nuoret tietoisiksi ainoista ympäri maailmaa.

Seuraa meitä

@togetherfinland

TogetherTube

@togetherfin

together.fi

Together

Yhteystieto: Yhdistystie 1, 00320 Helsinki, Suomi
Toimittajat: Ayse A, Azra A, Cemile A, Fatih K, Fikret A, Huriye G, Naciye T, Veli C.
Kuvat: Gökhan Bozkurt, Selma O.
Graafinen suunnittelu: Selma O.
Valokuvaus: Rawpixels

together@together.fi
www.together.fi

Esitys

Muurahaisen tarina Profeetta Abrahamin ajoilta innoittaa meitä taistelemaan epäoikeudenmukaisuutta vastaan. Yhdessä pyrimme luomaan yhteiskunnan, jossa demokratia ja oikeudenmukaisuus vallitsevat. 'Together-Platform' -hankkeemme kokoaa runoilijat ja kirjoittajat yhteen, jotta voimme välittää viestin oikeudenmukaisuudesta ja demokratiasta maailmalle. Tavoitteenamme on, että tulevat sukupolvet elävät paremmassa maailmassa, jossa epäoikeudenmukaisuus on lopullisesti voitettu.

Kuva: Selma O.

Muurahaisen
rohkeus ja taistelu
epäoikeudenmukaisuutta vastaan

Tiedätte kertomuksen Profeetta Abrahamista sekä muurahaisesta. Ilkeä Nemrut käskee sytytettäväksi suuren tulen. Kaikki metsät kaadetaan ja sytytetään ennennäkemättömän suuri tulipalo. Profeetta Abraham heitetään tuleen katapultin avulla. Muurahainen lähestyy tulta vesipisara suussaan. Muurahaiselta kysytään, että minne tämä menee. Muurahainen kertoo menevänsä sammuttamaan palon. Muurahaiselle nauretaan: "Luuletko voivasi sammuttaa suurimman palon, jonka maailma on koskaan nähnyt, yhdellä vesipisaralla?" Muurahainen kertoo olevansa Abrahamin läsnä julman Nemrutin edessä, vaikkei saisikaan paloa sammutettua.

Käsissänne oleva lehti on kuin nuo muurahaiset julman ihmisryhmän edessä, yrittäen saada oikeutta sekä demokratiaa.

Historia on täynnä esimerkkejä eri aikakausien hallitsijoista, jotka ovat kohdelleet julmasti oikeudenmukaisuuden sekä demokratian puolesta puhuneita ihmisryhmiä. Pyrkimyksenämme on olla viimeisiä todistamassa epäoikeudenmukaisuutta. Toivomme, että tulevat sukupolvet saavat elää demokratian sekä oikeudenmukaisuuden omaavassa yhteiskunnassa. "Together-Plarform" -niminen hanke tekee suuria ponnisteluja jälkipolvien eteen. "Jos et voi estää epäoikeudenmukaisuutta, voit vähintäänkin kertoa siitä muille", sanovat ihmiset, jotka haluavat runojensa ja muiden kirjoitustensa avulla tuulla kuulluksi oikeudenmukaisuuden sekä demokratian puolesta puhujina.

Toivomme, että olemme maailman viimeinen sukupolvi, joka todistaa epäoikeudenmukaisuutta kerta toisensa jälkeen sekä toivomme paljon lukijoita teoksellemme.

Together.

Haastattelu

Luotetaan yhdessä hyvää maailma

Haastattelussa entinen NBA-pelaaja ja ihmisoikeusaktivisti Enes Kanter

Ina Bilaj, Nimet Salim

Mitkä ovat tärkeimmät neuvot, joita voisit ihmisoikeusaktivistina antaa meille saadaksemme sanomamme kuulumaan kaikille?

Tietenkin mielestäni ensimmäinen asia on olla menettämättä toivoa ja puolustaa aina oikeaa asiaa, vaikka joutuisi uhraamaan kaikkensa.

Lisäksi mielestäni tärkeintä on puolustaa viattomia ja pyrkiä olemaan heidän ääni, joilla sitä ei ole. Ihmisoikeuksien, demokratian, sananvapauden, uskonnonvapauden sekä ilmaisunvapauden puolustaminen ovat asioita, jotka ovat tärkeimpiä.

Uskon, että voisimme saada ihmiset tuntemaan hieman empatiaa sekä myötätuntoa, jos voisimme kertoa siitä - on mainittava, että Turkissa tapahtuu ihmisoikeusrikkomuksia. Jos voit kertoa uhrien tapauksista yksitellen, kerro kuinka he kärsivät ja kamppailevat. Mielestäni se on avain asiaan.

Nimittäin, kun kerrot Turkissa tapahtuvista ihmisoikeusrikkomuksista, todetaan niiden tapahtuvan myös maailman jokaisessa muussa maassa. Sinun on siis annettava konkreettisia esimerkkejä tapahtumista.

Okei, eli kuten tämä kuva (osoittaa kirjaa) on sitä, mitä tapahtuu. (Mainitsemalla myös minkälainen on perhe tai yksilö.) Tai tämä (osoittaa kirjaa), tämä kuva kertoo muille ihmisille perheiden kärsimyksistä ja synnyttää empatiaa sekä sympatiaa katsojissa. Ei vain heidän mielessään, mutta myös heidän sisimmissään.

Itse asiassa, mitä pääsimme todistamaan oli se, että kaikista tehokkain keino oli taidenäyttely. Taide nimittäin pystyy puhumaan paljon.

Toinen kysymys sinulle.

Mistä löydät motivaatiota jatkaa eteen päin?

Hmm. Sanoisin, että ympärilläni olevat ihmiset, erityisesti nuorempi sukupolvi antaa minulle toivoa ja motivaatiota. Koska jos haluat paremman ja kirkkaamman tulevaisuuden, tulee satsata nuorien koulutukseen. Vuosisadallamme kouluttamattomista ihmisistä johtuu nimittäin niin moni ongelma. Joten, jos voimme kouluttaa lapsiamme, he tulevat olemaan menestyneimpiä. He tulevat rakentamaan tulevaisuuden. He ovat seuraavia lääkäreitä, seuraavia asianajajia ja niin edelleen…

Parempi tulevaisuutemme on taattu, jos voimme kouluttaa nuoria. On eräs asia, jota ei suo unohtaa: meidän tulee tehdä paljon töitä nuorempien eteen, etteivät he joudu kohtaamaan samoja ongelmia kuin me. Meidän täytyy valistaa heitä kaikessa, ei vain jossain tietyssä asiassa.

Tärkein syy, miksi tuet on se, että tuet Hizmet-liikettä sekä Fethullah Gülenia. Onko hänen näkemyksensä koulutuksesta ja paremmasta tulevaisuudesta tärkein syy tukeesi? Mikä liikkeessä on kiinnostavin asia, jota kannatat?

Kolme asiaa:

1. Maailmanlaajuinen sosiaalinen harmonia
2. Valtuuksien delegointi
3. Koulutus

Nämä siksi, koska Gülen uskoo, että useimmat ongelmat johtuvat kouluttamattomista ihmisistä. On yksi asia, joka liikkuu ympäri maailmaa tällä hetkellä. Ei hän, mutta hänen liikkeensä kiertää ja rakentaa keskuksia, yliopistoja, asuntoloita sekä lukioita. Siksi, että meillä olisi mahdollisuus parempaan ja valoisampaan tulevaisuuteen.

Oletpa sitten muslimi, kristitty, juutalainen tai et usko jumalaan olleenkaan, voit silti opiskella kyseisissä keskuksissa ja oppia kaiken matematiikasta ja luonnontieteistä. Gülenin eräs opetus avarsi näkemystäni elämästä: uskonnollasi, ihonvärilläsi, taustallasi tai kulttuurillasi ei ole mitään väliä. Tärkeintä on olla piittaamatta eroavaisuuksista ja löytää sen sijaan jotain yhteistä. Meillä on vain yksi maailma, joten meidän on pakko tehdä siitä parempi paikka yhdessä. Se on hänen avainsana, jota hän käyttää aina, yhdessä.

Okei. ”Yhdessä” on nyt meidän alustamme nimi. En aikaisemmin edes tajunnut, kuinka paljon rakastan sitä.

Kiitos paljon!

Oli ilo saada sinut tänne keskustelemaan kanssamme. Olemme seuranneet sinua sekä matkaasi Turkin kanssa, mutta ei vain Turkin. Kuten mainitsit, on erityisen tärkeää huomioida kaikenlaiset tapaukset. Meidän on avattava sylimme jokaiselle viattomalle lapselle ja ihmiselle tässä maailmassa. Silloin olemme todellisia ihmisoikeusaktivisteja.

Kiitos paljon. Yhdessä!

Keväällä 2021 SKS:n arkisto järjesti kirjoituskilpailun ja muistitietokeruun otsikolla ”Pakolaismatkalla”(15.1.–15.5.2021). Osallistuin tähän kilpailuun, ajattelin että tilaisuutta tallentaa kokemuksia. Luojan kiitos, tarinani voitti palkinnon tässä kilpailussa vuonna 13.06. 2022. Tämä on tiivistelmä tarinasta. Kaikki tarinat ovat vapaasti tutkimuskäytössä vuoden 2024 alusta alkaen arkistossa.

TAISTELU
OLEMASSAOLOSTA

Naciye Temiz

Kääntäjä: Tuula Susanna Kojo

Tulin Suomeen perheeni kanssa vuonna 2018. Perheeseeni kuului silloin 4 henkilöä, nyt 5 henkilöä. Tarinani Suomeen tulosta oli pakosta, diktatuuri hallinnon vuoksi.Minulle oli kaukainen unelma päästä tähän maahan, jonka nimi on synonyymi koulutukselle.Mutta vaikka kuljemme näitä vaikeita teitä läpi, se on toteutunut.

Miksi olen nyt Suomessa ja miksi meidän piti lähteä maastamme perheeni ja jopa satojen samanlaisessa tilanteessa olevien perheiden kanssa.

Mikä oli se voima, joka ajoi meidät tuntemattomaan kahden pienen lapsen kanssa? Mikä oli se, joka luopui kaikesta? Mikä oli se voima, joka sai kotimaani menettämään arvonsa, joka sai minut jättämään sen taakseni?

Tässä, ennen kuin siirryn elämääni vuoden 2016 jälkeen, haluaisin puhua menneestä. Mutta haluan kertoa vielä aikaisemmasta ajasta eli lukiosta ja yliopistosta. Kun olin lukiossa, minulla oli huivi/hijab päällä. Lukion ensimmäisenä vuonna kaikki on normaalia, joten minulla ja kaltaisilleni oli huivit luokassa ja koulun pihalla. Sitten oli kiellettyä olla luokassa huivi päällä. Ja sitten oli kielletty olla luokassa ja koulun pihalla huivi päällä. Sitten aloitin yliopiston ja sama ongelma jatkui. Professorini yliopistossa vastustivat huivia. He katsovat vihaisesti heitä, jotka ovat päällä huivi. Kun he tietävät, että sinulla on huivi aiheuttavat vaikeuksia tahallaan. He eivät auta sinua. Sitten aloitin työskennellä ja sama ongelma jatkui työssäkin. En saa käyttää huivia työpaikassa, mutta muissa paikoissa huivi on päällä. Minua ei päästy sisään useisiin kokouksiin tai sairaaloihin huivin takia.

Kaiken tämän eläessäni tunsin joskus olevani kaksi eri ihmistä. Hetken kuluttua luovuin huivista, eli huivi pois päältä. Koska halusin opiskella Koska halusin työskennellä. Ja sitten elämä jatku. Tuli vuosi 2016 .

Vuoden 2016 alussa kuvittelin, että elän parasta ja onnellisinta aikaa. Minulla oli onnellinen ja ahkera perhe, joka katsoo tulevaisuuteen toiveikkaasti.

Tammikuussa aloitin tohtoriohjelman.

Elämäntarina

Koulu- ja työelämä pienten lasten kanssa oli vaativaa ja uuvuttavaa mutta onneksi sain ensimmäisen lukukauden suoritettua. Vihdoinkin kesäloma lähestyy.

Perjantai, 15 heinäkuuta 2016. Sinä yönä tehtiin niin sanottu vallankaappaus.

Sinä yönä meidät, kuten tuhannet muutkin, luokiteltiin rikollisiksi ja julistettiin terroristeiksi ilman että ymmärsimme siitä mitään. Sinä yönä meitä alettiin murskata ja mitätöidä. Terrorismista ja vallankaappausyrityksestä syytettiin kaikkia,

jotka olivat sydämestään mukana Hizmet-liikkeessä tai kävivät liikkeen kurssikeskuksissa; jotka tilasivat Zaman-lehteä jotka ostivat kirjoja ja kustantamoista joilla oli yhteyksiä liikkeeseen; jotka olivat järjestöjen jäseniä jotka lukivat tai ostivat mestari Fethullah Gülenin kirjoja tai joilla oli niitä kotonaan; jotka ostivat mestari Fethullah Gülenin lähipiiriin kuuluvien kirjailijoiden kirjoja; joilla oli tili Bank Asyassa;

jotka tallettivat rahaa Bank Asyaan tai nostivat rahaa sieltä. Jne.

Muutamassa päivässä tuhannet ihmiset menettivät työpaikkansa.

Paljon Ihmisiä joutuivat vankilaan. Basaarissa ja kaupoissa tapaamamme ihmiset, jotka ennen olivat halunneet hieroa kanssamme ystävyyttä, alkoivat kartella meitä.

Puheluihimme ei vastattu. Kun pysyttelimme kotona, pelkäsimme koko ajan että poliisi tulee, ja ulkona taas pelkäsimme, mitä naapurit ja tutut sanoisivat.

Kaupunki tukehdutti meitä, ihmiset taas tekivät meidät levottomaksi.

Joka päivä uusia uutisia pidätyksistä ja vangitsemisesta. Pidätyksen yhteydessä suoritettiin kotietsintä. Jos kotoa löytyi yksikin liikkeen kirja, sanomalehti tai pankkikortti, ne takavarikoitiin, sillä niitä pidettiin todisteena osallisuudesta terrorijärjestöön ja joutuu vankilaan.

Jos kotona oli Koraani, joka oli painettu liikkeen kustantamossa, se kirjattiin typerästi liikkeen dokumentiksi. Tässä vaiheessa mekin heitimme roskiin kaikki kotoa löytyneet Fethullah Gülenin kirjat, kaikki liikkeen kustantamoiden julkaisemat kirjat, liikkeen kurssikeskusten oppikirjat ja paljon lastenkirjat.

Mieheni joutui vankilaan yli vuodeksi. Melkein joka ilta, tyttäreni kyselivät: äiti, milloin isä tulee takaisin? Äiti, miksi isä ei tule? Äiti , miksi isä tuossa? Vastasin aina että, en tiedä vain Jumala tiedä? Opimme yhdessä olemaan kärsivällisiä.

Valvottu tapaaminen pidettiin kahden kuukauden välein ja ne päivät olivat meille erittäin tärkeitä ja stressaavia. Koska sääntöjä oli liika. Jos esimerkiksi vaatteissa on kirjoitus, en voi mennä sisään tällä vaateella. Tai Jos et ole paikalla ajoissa, menetät tapaamisoikeutesi etkä tapaa miestäni kahteen kuukauteen. Tätä emme halunneet, joten olimme hyvin tarkkoja. Tapaamisen piti normaalisti kestää tunti, mutta käytännössä se oli korkeintaan puoli tuntia, sillä vierailijoita oli paljon ja ruumiintarkastukset ovat perinpohjaisia. Sinun piti mennä läpi lähes kymmenestä ovesta. Jokaisella ovella olivat ruumiintarkastukset.. Olimme nöyryytettyjä ja pelkäsimme, että tapaaminen perutaan jokaisella ovella. Ja se tapaamispäivä… Ihmiset olivat kireitä, heitä jännitti. Kävijöiden joukossa oli 40 päivän ikäisiä vauvoja ja 90-vuotiaita tätejä/sediä.oli ihmisiä jotka tulivat tapaamaan poikaansa, lapsenlastaan, äidinsä tai tytärtään

Mieheni oli yhä vankilassa. Ajattelin, että minun pitäisi mennä töihin, ja hainkin töitä. Olen sekä sairaanhoitaja että opettaja. Hain sairaanhoitajan töitä yksityisestä sairaalasta. Kun kerroin tilanteen eli että minut irtisanottiin, hän pyysi minua kiltisti lähtemään. Miksi? Siksi Heidän silmissään olin terroristi ja maanpetturi. Ajattelin että, luennoin opiskelijoille sairaanhoitajan ammattia. En millään ymmärtänyt,miten sillä tavalla voi tulla terroristiksi.

Joskus kuitenkin tapahtui asioita, joita pidin kauniina. Mieheni vapautettiin yllättäen. Olimme , etenkin lapset ilahtuivat suuresti. Tyttöni huuto: isä tuli, minun isä.

Mutta sitä iloa ei kestänyt kauan. Pelkäsimme entistä enemmän, että ovikello soisi yhtäkkiä ja että poliisi tulisi hakemaan jommankumman

meistä. Hermostuimme aina kun näimme poliisin, sillä luulimme niiden tulevan luoksemme.

Olemme ymmärtäneet, että meidän ei ole mahdollista elää turvallisesti ja rauhassa omassa maassamme. Vaikka päätös oli erittäin vaikea, päätimme lähteä ulkomaille. Tekisimme kaiken tarpeellisen. Kerroimme tytöille, että lähdemme vihdoin matkalle, jossa voisimme asua hyvin.. Sanoimme tytöille, että lähtisimme matkalle, jonka päätteeksi voisimme elää hyvin.

Luotin vieraisiin ja poistuin maastani katsomatta taaksepäin, en katsonut taaksepäin, koska jos olisin, olisin voinut katua sitä ja luopua aikeesta. Ja viimeiset kuvat saattoivat syödä energiaa, jota tarvitsin siirtyäkseni eteenpäin, lähteäkseni maasta ja pitääkseni kiinni elämän syrjästä. Poistuimme maasta ylittämällä Meriç-joen. Jumala, kiitos paljon. Olimme nyt todella vapaita. Unohdimme kaikki ongelmamme ja pelkomme hetkessä. Tilanteemme oli kuitenkin kaukana tyydyttävästä. Tytöt olivat väsyneitä, he olivat olleet märkiä tuntikausia, olimme kaikki väsyneitä.

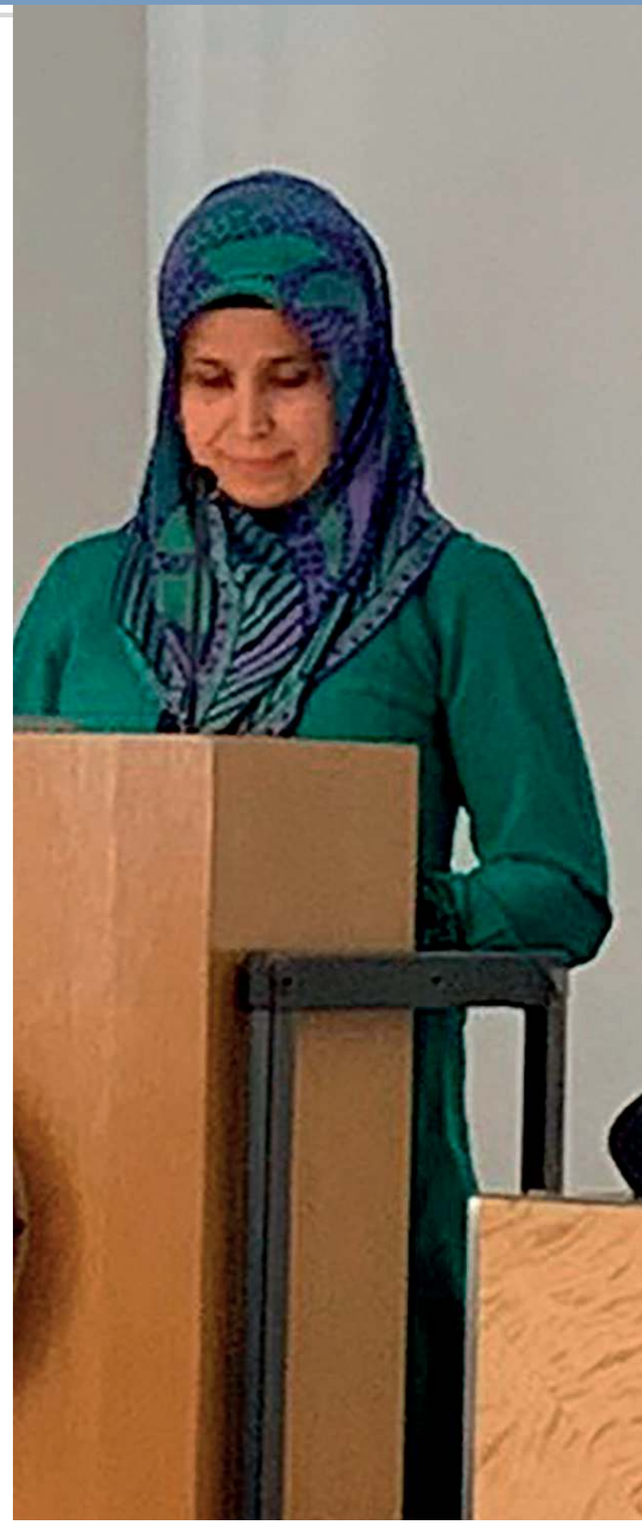
Minusta tuntui kuin olisin nollannut tullessani Kreikkaan. Joten en enää ollut Turkissa, uusi Naciye syntyisi. Olin lähdössä uuteen maahan ja vieraaseen kulttuuriin. Nyt olen syntynyt uusi elämäni pakolaisena.

Asuimme noin kuukauden Ateenassa tulimme uuteen kotimaahamme Suomeen.

Kerroimme tytöille, että olemme nyt maassa, jossa asumme vielä pitkään ja toivomme löytää oman koti mahdollisimman pian. Asuimme vastaanottokeskuksissa Helsingissä, Turussa ja Salossa. Suoritimme aikuisen peruskoulun, kun oleskelulupaa odotellessa.

Meillä on turvallista ja rauhallista elämää Suomessa. Olemme kiitollisia Suomeen.

Tunnen oloni turvalliseksi täällä, mutta en tunne vielä kuuluvani tänne. Kun yritin tehdä jotain omassa maassani, olin vammainen. Minut hylättiin kaikista töistä, joita halusin. Täällä Suomessa sanotaan, että saa tehdä mitä haluat.Mutta jos et tiedä asuinmaasi kieltä ja kulttuuria, et ole mitään. Heiluttava lippu, laulettu kansallislaulu ja muut kappaleet eivät vaikuta minuun. Toivottavasti niistä tulee lapsilleni hyviä muistoja. Mutta olen aina erilainen ja tunnen, että pysyn sellaisena…Ja tässä minä kamppailen ollakseni olemassa tästä lähtien. Toivon, että tämä maa tarjoaa minulle kauneutta, jota en voi edes kuvitella. Ja onnistuin olemaan olemassa.

Menestystarina

Maailmaa kiertänyt nuori Betül Zehra Güler valjasti haasteet ja menestyi Suomen ylioppilaskirjoituksissa

Voimakkaana ja menestyksekkäänä läpi vaikeuksien:

Betül Zehra Gülerin tarina

Betül Zehra Güler

Nimeni on Betül Zehra Güler. Olen syntynyt Nigeriassa, Abujassa vuonna 2002. Koska vanhempani ovat työskennelleet ympäri maailmaa, olen viettänyt elämäni ulkomailla. Tämän johdosta olen saanut mahdollisuuden tutustua erilaisiin kulttuureihin sekä oppia eri kieliä. Kasvaessani vanhemmaksi olen ymmärtänyt merkityksen perheeni pitkän taipaleen vapaaehtoistyössä sekä rauhan, yhteisten tapojen ja uskontojen kunnioittamisen tärkeyden. Tällaisten asioiden ymmärtäminen hyödyntää yhteiskuntaa ja mietin, kuinka voisin itse olla osallisena vapaaehtoistyössä.

En ollut koskaan elänyt Turkissa, kun menimme sinne heinäkuun 15. päivänä. Silloin elämämme oli käytännössä pilalla. Kun ymmärsin, mitä oli tekeillä, tajusin, kuinka turvattomia olimme. Kaltaiselleni teinille tuo aika oli hyvin vaikeaa, kuten kaikille muillekin lapsille. Niinä vaikeina päivinä, kun olisin eniten tarvinnut isääni, en valitettavasti voinut tavat häntä reiluun kahteen vuoteen. Isäni ei voinut palata kotiin, tai jos hän pystyi, hän lähti hyvin pian. Kaikkien ikävien tapahtumien johdosta päädyimme ylittämään rajan siitä huolimatta, että saattaisimme jäädä kiinni.

Kun saavuimme turvaan Suomeen, aloitimme veljeni kanssa ensimmäiseksi suomen kielen kurssin kaikkien muiden tavoin. Kun myöhemmin kävi ilmi, että olimme asuneet Ruotsissa ja puhuimme ruotsia, meidät siirrettiin paikkaan,

NYHETER

MIKAEL HEINRICHS

BÄSTA KOMPISAR. Syskonen är samtidigt bästa kompisar och sporrar och stöttar varandra i allt.

Betül Güler

- **Ålder:** 20 år
- **Familj:** mamma, pappa, lillebror Süheyb (18) och lillasyster Selma (5).
- **Favoriträtt:** medovik, en rysk honungskaka som är helt sjukt god!
- **På fritiden:** är med i Röda Korsets ungdomsverksamhet.
- **Lyssnar helst på:** en blandning av allt, men kanske mest rap och r'n'b.
- **Kuriosa:** är född i Afrika och har bott i bland annat Jordanien, England, Lettland, Sverige, Kambodja, Turkiet och Finland.
- **Bäst med Pargas:** naturen, människorna, vännerna, skolan och stranden.

Det viktigaste tipset jag kan ge är att det är väldigt viktigt att acceptera alla i sin egen position och att visa respekt för alla.

Betül Güler i Pargas kämpade sig igenom gymnasiet på tre år

»20-åringen är en av 64 nya studenter i vår från Pargas svenska gymnasium, men hennes väg till den vita mössan avviker en del från "det vanliga".

Familjen är ursprungligen från Turkiet och de har bott i Finland sedan 2018. Innan det hade lärarfamiljen hunnit bo i inte mindre än nio (!) olika länder.

Betül är äldsta barnet i familjen och hon började skolan på finska i Salo, där familjen först slog ner bopålarna efter att man kommit till Finland. Men eftersom de bott i Sverige i tre års tid medan Betül var mellan 8 och 11 år hade hon en viss grund i det svenska språket – och man rekommenderade att hon skulle börja i en svenskspråkig skola i stället.

Sagt och gjort, och efter en del efterforskningar och rekommendationer blev det Pargas för familjen och Sarlinska skolan för Betül i några månader under våren 2019 innan gymnasiestudierna på hösten.

– Jag hade ju grunderna i svenska, men hade inte pratat svenska hemma på sju år. Visst kom jag ihåg en del, men jag fick en massa hjälp av lärarna, studiehandledaren **Rolle Karlsson** och rektor **Christa Andersson** med språket och annat praktiskt. Matematik och fysik behärskar jag, men språket har varit den stora utmaningen. Samtidigt vill jag tacka min rektor **Annika Gustafsson**, **Thomas Sjöblom** och mina andra lärare som fortsatte denna hjälp i gymnasiet.

Var det hela tiden klart att du ville till gymnasiet?

– Eftersom de yrken jag velat ha sedan min barndom gick via universitetet var detta alltid självklart, jag motiverade mig själv och jobbade för det.

URSPRUNGLIGEN VAR planen att gå gymnasiet på fyra år, men efter hårt pluggande lyckades hon ta sig igenom kurserna på tre år.

I studentskrivningarna skrev hon fyra ämnen: engelska, svenska, matematik och biologi.

Vilken bransch vill du studera i framtiden, har du nåt drömyrke du siktar på?

– Oj, jag har funderat på att söka till lärarutbildning, läkarutbildning eller ingenjörsutbildning. Jag tänker på sådana här yrken som är samhällsnyttiga. Men allt hinner förstås ändra. Jag ska ännu skriva flera ämnen och eventuellt försöka bättra på betygen i höst och nästa vår.

HON KÄNNER en enorm tacksamhet till alla lärare och andra som hjälpt henne nå sina målsättningar så här långt.

Både hon och hennes lillebror **Süheyb** som snart fyller 19 har känt sig oerhört välkomna i Pargas.

– Jag går också i PSG för tillfället och hoppas bli student nästa vår. Sen vill jag gärna studera datavetenskap, eller så känns det åtminstone nu, säger han.

FAMILJEN SAMLAD. Från vänster lillebror Süheyb, mamma Hatice, lillasyster Selma, Betül Güler och pappa Mustafa.

jossa oli ruotsinkielinen koulu.

Kun aloitin lukion ja veljeni aloitti peruskoulun viimeisen luokan, elämämme koulutiellä alkoi. Puhuimme ruotsia, mutta opiskelu ja opetus lukiossa ruotsiksi koitui alussa haastavaksi. Koulun opettajat olivat tietoisia tästä ja pyrkivät tukemaan meitä mahdollisimman paljon. Yritimme kovasti kehittyä. Opettajamme tekivät jatkuvasti parastaan ja huomasivat edistystä kehityksessämme.

Koska ruotsi ei ollut äidinkielemme, koulu ja opettajat ajattelivat, että valmistuisin lukiosta neljässä vuodessa tai jopa pidemmässä ajassa. Minulle tämä tuntui normaalilta, koska kouluun oli vaikea sopeutua eikä oppitunneilla opetettujen asioiden ymmärtäminen ollut helppoa.

Kaikista tärkeintä on se, että läpäisee Suomen ylioppilastutkinnon vaatimat kokeet, olivat lukion kurssien arvosanat sitten kuinka hyviä tahansa. Kaiken tämän vuoksi minun ajateltiin valmistuvan lukiosta vaikeasti ja tavallista myöhemmin.

Mutta suoritin tutkinnon neljän vuoden sijasta kolmessa vuodessa, menestyin ylioppilastutkinnon kokeissa sekä valmistuin ylioppilaaksi. Menestykseni yllätti ja ilahdutti niin koulua kuin myös hallintoa.

Perinteenä on, että vuosittain valmistuvien ylioppilaiden joukosta valitaan opiskelija, joka on menestynyt hyvin ja on kunnianhimoinen. Valittavan opiskelijan katsotaan myös olevan moraalisesti kunnioittava sekä häntä haastatellaan alueen paikallislehteen.

Erityisesti mainittakoon, että olen pakolaisena suorittanut lukion neljän vuoden sijasta kolmessa vuodessa ensimmäistä kertaa Paraisten ruotsinkielisessä lukiossa ilman sopeutumisongelmia. Olen läpäissyt Suomen ylioppilastutkinnon ja valmistunut ylioppilaaksi. Koska minun ajatellaan täyttävän aikaisemmin mainitut kriteerit, koulun hallinto opettajineen ovat valinneet minut edustamaan vuosittain valittavaa menestynyttä ylioppilasta. Tämä tuo ylpeyttä itselleni ja perheellinen. Haluan kiittää koulua ja opettajia, jotka ovat tukeneet minua kaikin tavoin sekä pitävät minua palkitsemisen arvoisena.

PRIVAT

FAMILJEN SAMLAD. Från vänster lillebror Süheyb, mamma Hatice, lillasyster Selma, Betül Güler och pappa Mustafa.

En annan sak är att lära sig språket, det är nyckeln till allt. Och jag älskar att lära mig nya språk!

Det som syskonen främst reagerat på är hur alla verkligen stannat upp och hälsat dem välkomna, det har känts tryggt i Pargas. Süheyb har spelat fotboll med Piffens B-pojkar och i andralaget, men håller en paus med fotbollen just nu för att fokusera på studierna.

– Också fast vi inte alltid haft så lätt med språket har många lärare bemödat sig att hjälpa oss utveckla språket, säger hon.

Har du nåt tips för hur man kan komma över kulturkrockar?

– Jag har fått många vänner från olika kulturer och religioner som kommer från de länder jag har bott i. Och vi respekterade varandra. Det viktigaste tipset jag kan ge är att det är väldigt viktigt att acceptera alla i sin egen position och att visa respekt för alla. Oavsett språk, religion, ras ska de respekteras för att de är människor. En annan sak är att lära sig språket, det är nyckeln till allt. Och jag älskar att lära mig nya språk!

Är du nöjd med ditt resultat i skrivningarna?

– Jättenöjd! Jag tänkte först att jag inte alls blir godkänd, men det gick riktigt bra.

Mikael Heinrichs
050-306 2004
mikael.heinrichs@aumedia.fi

Runo

Hauras sävel yksinäisyydestä

Gökhan Bozkus

Kiinni pitämäni käsi on kylmä, seinät ovat maan tasalla
Minulla on kipua, olen pirstaleina
Ennen kuin aurinko nousee ylleni
Ovat tytöt ja pojat vielä kanssani

Kuin virtaava vesi, kuuluu maan alta ääni
Jalat kylmissään, kehot leikeltyinä
Raunioista vain hauras hengitys kuuluu
Se sieluani koskettaa ja sisimpääni kätkee

Karkoitus, kuinka myrkyllinen oletkaan
Karkoitus, oi kenelle ystävä oletkaan
Karkoitus, kuinka raskas lohkare oletkaan
Minun ovat niin yöt kuin syksyt

Toisinaan olen Adıyaman, joskus Hatay
Joskus olen vesi Maraşissa, joskus tee
Elbistanissa takki ja joskus myös neule
Minun ovat hartiat sekä kasvot

Karkoitus, kuinka myrkyllinen oletkaan
Karkoitus, oi kenelle ystävä oletkaan
Karkoitus, kuinka raskas lohkare oletkaan
Minun ovat niin yöt kuin syksyt

Jonkin aikaa olen tuhoutuneessa talossa vuoren huipulla
Jonkin aikaa olen toivoton verho
Olen kuin yksinäinen isoisä
Minun ovat tavut, minun ovat sanat

Lukumäärät Turkin vankiloissa

Turkki:

Ihmisoikeusloukkaukset ja poliittiset vangit vallanpitäjien käsissä

Lukumäärät Turkin vankiloissa

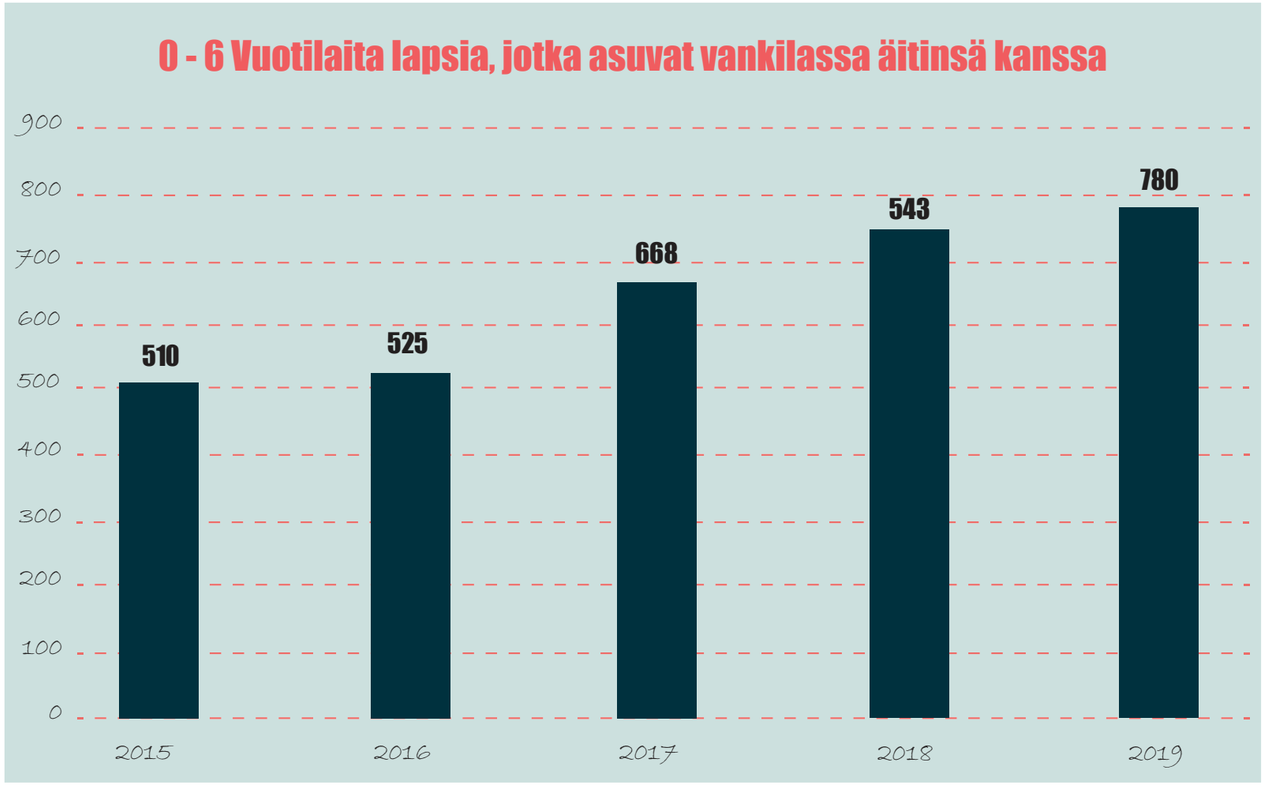
Fatih Kutlu

Turkista, jota aikoinaan kehuttiin mallimaaksi, on nyt tullut esimerkkitapaus siitä, mitä voi tapahtua maalle, joka etääntyy oikeusvaltion periaatteista ja ihmisoikeuksista. Koko Turkki on täynnä ihmisten tuskallisia huutoja, jotka valittavat sorron, julmuuden ja epäoikeudenmukaisuuden edessä, ja mikä pahinta, yhteiskunta on yleisesti ottaen sokea ja kuuro näille valituksille. Samalla kun Turkin aikoinaan epäonnistunut demokraattinen hallinto on nopeasti muuttumassa yhden miehen diktatuuriksi, taloudelliset ja sosiaaliset indikaattorit osoittavat, että maa on syöksymässä ojaan. Jokainen, joka ei puhu korruptiota vastaan, kääntyy pois demokraattisista periaatteista, jättää huomiotta laittomuudet, on tietämätön ihmisoikeusloukkauksista ja ennen kaikkea tukee niitä joko vaikenemalla tai puhumalla, on avoimesti tai salaa vastuussa maan romahtamisesta. Katrina Lantos Swett, Yhdysvaltain kansainvälisen uskonnonvapauskomission entinen puheenjohtaja, toteaa, että ”Turkissa, kuten muissakin itsevaltaisissa hallintojärjestelmissä, lakeja käytetään valtakirjoina massapuhdistusten oikeuttamiseksi. Kurdeihin ja Gulen-liikkeen vapaaehtoisiin kohdistuva vaino terrorisminvastaisen lain avulla on tästä esimerkki.”

Gulenistiliikkeen vastaisen noitavainon alusta lähtien Turkissa on tutkittu noin 1,6 miljoonaa ihmistä terrorismisyytösten perusteella. Toisin sanoen jokaista 50:tä ihmistä koko maassa on syytetty aseellisen terroristijärjestön jäsenyydestä. 308 toimittajaa ja monia ihmisoikeuksien puolustajia ja poliitikkoja, kuten Ilhan İşbilen, Hidayet Karaca, Selahattin Demirtaş, Osman Kavala ja Mehmet Baransu, pidetään valtion poliittisina vankeina. Tunnettu toimittaja ja kansainvälisten palkintojen saaja Ahmet Altan oli yksi niistä poliittisista vangeista, jotka vastustivat hallinnon laittomuuksia. Hän joutui vankilaan viideksi vuodeksi sananvapauden tukahduttamisen seurauksena Turkissa. Turkki on vankiloissa

olevien toimittajien määrässä kärkisijoilla yhdessä Kiinan ja Pohjois-Korean kaltaisten maiden kanssa. Euroopan neuvoston raportin mukaan vuoden 2018 lopussa Euroopan neuvoston jäsenmaissa oli vankilassa yhteensä 130 toimittajaa, ja näistä toimittajista 110 oli pelkästään Turkissa. Ensimmäistä kertaa Turkin historiassa yli 17 000 naista pidätettiin poliittisista syistä. Yli 3 000 alle 15-vuotiasta lasta oli vangittuna äitiensä kanssa, joista useimmat pidätettiin poliittisista syistä. Noin 900 vauvaa kasvoi Turkin vankiloiden pimeillä osastoilla. Turkki sijoittui Pakistanin ja Beninin väliin sijalle 103 Liberal Democracy Index -luettelossa, jossa arvioitiin 166 maata, mikä osoittaa törkeitä ihmisoikeusloukkauksia ja laittomuuksia. Vankilatiheyden suhteen Turkki oli Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden joukossa ensimmäisellä sijalla: noin 3 700 vankia miljoonaa asukasta kohti. Vankilat ovat täyttyneet mielivaltaisista pidätyksistä ja poliittisista kostooperaatioista johtuen. Vaikka Turkin vankiloiden kokonaiskapasiteetti on 233 194 henkilöä, 30. marraskuuta 2021 Turkin vankiloissa oli 309 558 vankia ja tuomittua. Hallitus ylpeilee käyttäneensä 20 miljardia liiraa 227 uuden vankilan rakentamiseen, kun se laskee suuret investointinsa. Näistä vankiloista 126 rakennettiin 15. heinäkuuta 2016 jälkeen.

Vuodepaikkojen ja vankien määrän välinen ero on kasvanut vuodesta 2016. Vuodepaikkojen määrä nousi 177 636:sta vuonna 2015 230 210:een vuonna 2019. Vankien määrä nousi 291 546:een vuonna 2019, kun se vuonna 2015 oli 177 262. Vuodepaikkojen ja vankien määrän välinen ero vuonna 2019 oli 61 336, mikä osoittaa, että 21 prosenttia käytettävissä olevista vuodepaikoista ei ollut millään tavoin jaettu. Tämän tiedon mukaan 61 336 ihmistä makasi joko lattialla tai nukkui vuorotellen muiden vankien kanssa. Platform for Peace and Justice -järjestön laaja raportti osoitti, kuinka kaukana Turkin vankilat ovat siitä, että ne täyttäisivät kansainvälisesti hyväksytyt normit, jotka koskevat pidätettyjen ja vankien majoittamista. Raportissa todettiin: ”On havaittu, että 80 vankilasta 72:ssa tilat ovat riittämättömät. Muutamia esimerkkejä: Karabükin vankilan kuntosalia käytetään osastona, ja osastolla, jossa 100 vankia asuu yhdessä, on vain kolme suihkutilaa ja kolme vessaa. Tarsusin vankilan naisosastolla 70 naista on vangittuna 17 hengen osastolla, ja miesosastolla 60 vankia asuu 26 hengen osastolla. Düzcen vankilassa 25 henkilöä on pidätettynä 8 hengen osastolla, Bursan H typpi vankilassa 18 vankia on 8 hengen osastolla,

Lukumäärät Turkin vankiloissa

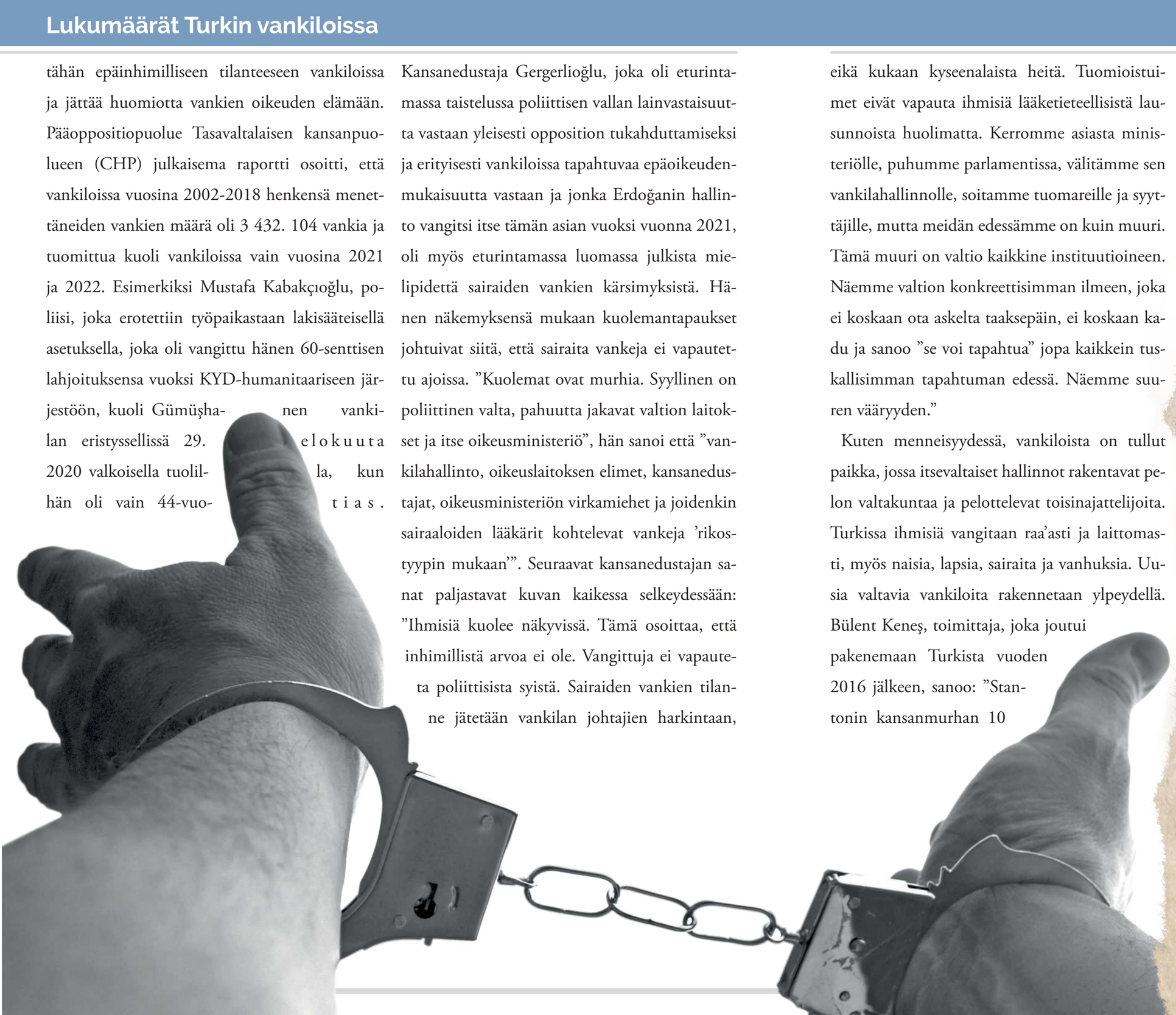
Bandirman T typpi vankilassa 42 vankia on 22 hengen osastolla, Izmirin Aliagan suljetussa vankilassa 28 vankia on 12 hengen osastolla ja Manisan T typpi vankilassa 30 vankia on 14 hengen osastolla; Osmaniyen E T-tyypin vankilassa 24 henkilöä on vangittuna 10 hengen osastolla; Burdurin suljetun E-tyypin vankilassa 42 vankia asuu 15 hengen osastolla; Manisan E-tyypin naisvankilassa 33 neliömetrin tilassa on vangittuna 30 henkilöä, mikä tarkoittaa, että jokaista henkilöä kohden sallitaan vain yksi neliömetri. Koska vessojen ja suihkutilojen määrä on rakennettu vankiloiden ihanteellisen kapasiteetin mukaan ja koska yhdellä osastolla olevien vankien määrä ylittää reilusti tämän kapasiteetin, 25-30 vankia joutuu jakamaan yhden vessan ja yhden suihkun, mikä aiheuttaa pitkiä jonoja. Kun otetaan huomioon myös lämpimän veden rajallinen saatavuus, suihkumahdollisuudet ovat kovin rajalliset. Esimerkiksi joissakin vankiloissa, kuten Bandırman T-tyypin vankilassa, jokainen vanki voi käydä suihkussa vain kerran viikossa ja vain 5 minuuttia.”

Erään ihmisoikeusjärjestön äskettäin tekemän tutkimuksen mukaan Turkin vankiloissa oli 1 605 vakavien sairauksien kanssa kamppailevaa vankia. Heistä 600 oli lääketieteellisesti kykenemättömiä pysymään vankilassa. Todelliset luvut ovat varmasti paljon suuremmat. Turkin poliittinen tahto suhtautuu täysin välinpitämättömästi

tähän epäinhimilliseen tilanteeseen vankiloissa ja jättää huomiotta vankien oikeuden elämään. Pääoppositiopuolue Tasavaltalaisen kansanpuolueen (CHP) julkaisema raportti osoitti, että vankiloissa vuosina 2002-2018 henkensä menettäneiden vankien määrä oli 3 432. 104 vankia ja tuomittua kuoli vankiloissa vain vuosina 2021 ja 2022. Esimerkiksi Mustafa Kabakçıoğlu, poliisi, joka erotettiin työpaikastaan lakisääteisellä asetuksella, joka oli vangittu hänen 60-senttisen lahjoituksensa vuoksi KYD-humanitaariseen järjestöön, kuoli Gümüşhanen vankilan eristyssellissä 29. elokuuta 2020 valkoisella tuolilla, kun hän oli vain 44-vuotias.

Kansanedustaja Gergerlioğlu, joka oli eturintamassa taistelussa poliittisen vallan lainvastaisuutta vastaan yleisesti opposition tukahduttamiseksi ja erityisesti vankiloissa tapahtuvaa epäoikeudenmukaisuutta vastaan ja jonka Erdoğanin hallinto vangitsi itse tämän asian vuoksi vuonna 2021, oli myös eturintamassa luomassa julkista mielipidettä sairaiden vankien kärsimyksistä. Hänen näkemyksensä mukaan kuolemantapaukset johtuivat siitä, että sairaita vankeja ei vapautettu ajoissa. ”Kuolemat ovat murhia. Syyllinen on poliittinen valta, pahuutta jakavat valtion laitokset ja itse oikeusministeriö”, hän sanoi että ”vankilahallinto, oikeuslaitoksen elimet, kansanedustajat, oikeusministeriön virkamiehet ja joidenkin sairaaloiden lääkärit kohtelevat vankeja ’rikostyypin mukaan’”. Seuraavat kansanedustajan sanat paljastavat kuvan kaikessa selkeydessään: ”Ihmisiä kuolee näkyvissä. Tämä osoittaa, että inhimillistä arvoa ei ole. Vangittuja ei vapauteta poliittisista syistä. Sairaiden vankien tilanne jätetään vankilan johtajien harkintaan, eikä kukaan kyseenalaista heitä. Tuomioistuimet eivät vapauta ihmisiä lääketieteellisistä lausunnoista huolimatta. Kerromme asiasta ministeriölle, puhumme parlamentissa, välitämme sen vankilahallinnolle, soitamme tuomareille ja syyttäjille, mutta meidän edessämme on kuin muuri. Tämä muuri on valtio kaikkine instituutioineen. Näemme valtion konkreettisimman ilmeen, joka ei koskaan ota askelta taaksepäin, ei koskaan kadu ja sanoo ”se voi tapahtua” jopa kaikkein tuskallisimman tapahtuman edessä. Näemme suuren vääryyden.”

Kuten menneisyydessä, vankiloista on tullut paikka, jossa itsevaltaiset hallinnot rakentavat pelon valtakuntaa ja pelottelevat toisinajattelijoita. Turkissa ihmisiä vangitaan raa’asti ja laittomasti, myös naisia, lapsia, sairaita ja vanhuksia. Uusia valtavia vankiloita rakennetaan ylpeydellä. Bülent Keneş, toimittaja, joka joutui pakenemaan Turkista vuoden 2016 jälkeen, sanoo: ”Stantonin kansanmurhan 10 vaihetta koskevan teorian mukaan hallinto toteutti 9 vaihetta 10:stä kurdiväestöä, Gulen-liikkeen vapaaehtoisia ja muita toisinajattelijoita vastaan. Ainoa jäljellä oleva teko on joukkotuho.”

Vankiluvut Turkissa 1998 - 2019

VUODET	YHTEENSÄ
1998	66,096
1999	67,676
2000	50,628
2001	55,804
2002	59,512
2003	63,796
2004	58,016
2005	55,966
2006	70,524
2007	90,732
2008	103,435
2009	115,920
2010	120,194
2011	128,253
2012	136,638
2013	144,098
2014	158,690
2015	177,262
2016	200,727
2017	232,340
2018	264,842
2019	291,546

Lähde: Vankitilastot 1998 - 2019

Lukumäärät Turkin vankiloissa

Taide

Lapset tutustuivat **digitaalisen taiteen**

maailmaan

Oodi-kirjasto isännöi 10. joulukuuta erityistapahtumaa, jossa esiteltiin lasten taitoja. Tämä tapahtuma oli järjestetty Maailman lasten oikeuksien päivän kunniaksi ”Digitaalisen piirustusverstaan” tulosten esittelemiseksi.

Kouluttaja Selma O. järjesti yhteensä 4 verkkokoulutusta 10. syyskuuta - 1. lokakuuta välisenä aikana. Näissä koulutuksissa lapset saivat opetusta digitaalisen piirtämisen perusteista ja tekniikoista. Selma O. tarjosi oppilailleen mahdollisuuden rikkoa taiteen rajoja ja ilmaista luovuuttaan digitaalisessa ympäristössä.

Lapset loivat omia digitaalisia piirustuksiaan oppitunneilla oppimiensa tietojen pohjalta. Värikkäät hahmot, kuvitteelliset maisemat ja ainutlaatuiset kompositiot heijastivat lasten luovaa matkaa taiteen maailmassa. Näyttelyssä oli laaja valikoima näitä piirustuksia.

Näyttely Oodi-kirjastossa pyrki nostamaan esiin lasten ainutlaatuisia kykyjä ja rohkaisemaan heitä. Lapset, heidän perheensä ja vierailijat ihailevat heidän taiteellisia saavutuksiaan.

Tämä tapahtuma auttoi lapsia tutustumaan taiteeseen, kehittämään luovuuttaan ja ilmaisemaan itseään. Samalla se oli merkittävä tapahtuma, joka kiinnitti huomiota lasten oikeuksiin Maailman lasten oikeuksien päivänä.

Tämä tapahtuma antoi lapsille mahdollisuuden esitellä digitaalisen piirtämisen taitojaan ja samalla kasvattaa itseluottamustaan. Se oli tärkeä askel lasten kiinnostuksen ja osallistumisen edistämisessä taiteeseen.

Yhteenvetona voidaan todeta, että ”Digitaalisen piirustusverstaan” näyttely oli erityistapahtuma, joka järjestettiin Maailman lasten oikeuksien päivän kunniaksi. Selma O:n johdolla toteutetut verstaat mahdollistivat lasten digitaalisen taiteen taitojen kehittämisen ja ilmaisun. Näyttely juhlisti lasten luovuutta ja korosti taiteen merkitystä yhteiskunnalle

Erityisnäyttely ’Digitaalisen piirustusverstaan’ merkeessä Maailman lasten oikeuksien päivänä

YOUTH IN TOGETHER

Youth in Together on Together-alustan nuorisohaara, joka koostuu 15-25-vuotiaista nuorista. Tavoitteenamme on saada nuoret tietoisiksi ainoista ympäri maailmaa.

Omat tapahtumamme:

Friendship day: coffee meeting

Se oli ensimmäinen Youth in Togetherin järjestämä tapahtuma.Nuoret eri puolilta maailmaa ja eri kansallisuuksia tapasivat ja joivat kahvia zoomilla korona-aikana.

Instagramin suora lähetys

Hafsa Girdapin kanssa

Haastattelimme Yhdysvalloissa asuvan turkkilaissyntyisen ihmisoikeusaktivistin Hafsa Girdapin nainen ja aktivismi aiheesta Instagram-live-tilassa.

Yhteistyömme Together-alustan kanssa:

Pedal for the children of the world

1. Elokuu 2021 luimme Helsingin eduskuntatalon edessä lehdistötiedotteen Pedal4children-hankkeesta.

Lasten oikeuksien piirros- ja kirjoituskilpailu

Järjestimme lasten oikeuksien päivän yhteydessä lasten oikeuksia käsittelevän piirros- ja kirjoituskilpailun, johon osallistuivat 5-12-vuotiaat lapset.

Maailman lasten oikeuksien päivän tapahtuma 21.11.2021

Pidimme tilaisuuden Vapaakaupunkun salissa..Ohjelmassa oli live-musiikkia sekä hauskoja pelejä ja kilpailuja lapsille. Piirros- ja kirjoituskilpailun voittajat palkittii

Suomessa asuvat turkkilaiset osoittavat solidaarisuuttaan maanjäristyksen uhreille Turkissa

Helmikuun 6. päivänä 2023 tapahtunut maanjäristys poltti ihmisten sydämet kaikkialta maailmasta.Sadat ihmiset monista maista yrittivät ojentaa auttavan kätensä maanjäristyksen uhreille niin paljon kuin pystyivät. Suomessa asuvat turkkilaiset mobilisoituivat kumppanikseen tähän apuun. Avun keräämiseksi järjestettiin kolme basaaria ja tuotto lähetettiin Turkkiin.

Lahden kaupungissa asuvat turkkilaiset tarjosivat käyttämättömiä tavaroitaan myyntiin kirpputorilla. Kirpputorin omistaja vuokrasi hyväntekeväisyyteen veloituksetta kioskin kuukaudeksi. Tiskille laitettiin kyltti, jossa kerrottiin, että myynnistä saadut rahat lähetetään

Turkkilaisyhteisö Suomessa järjesti kolme basaaria ja kirpputoritapahtuman Lahdessa auttaakseen maanjäristyksen uhreja

FINPOLAR
KULTTUURIKESKUS

